

РЕШЕНИЕ

№ 5247

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав,** в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **12355** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ф. Х. М., гражданин на С., срещу Решение № 11657/08.11.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Според изложеното административният орган неоснователно е игнорирал мотивите, поради които се иска предоставянето на закрила. Не е обсъдено заявеното обстоятелство, че Ф. Х. М. не би могъл да се завърне в [населено място], където е живял, поради това, че ситуацията там се доближава до въоръжен конфликт, който застрашава живота на цялото цивилно население. Изводите на Председателя на ДАБ не кореспондират с общоизвестната информация в С. и конкретно в област А., където продължават да действат многобройни въоръжени групировки, които воюват както по между си, така и със силите на правителството. Властта там се оспорва, от кюрдите, въоръжената ислямистка опозиция и сирийското правителство. Въоръжените сблъсъци в областта са ежедневие и създават опасност за живота на мирното население. Оспорващият се опасява, че при евентуалното му връщане в С. животът му ще бъде поставен в опасност. Неоснователни, според изложеното в жалбата, са доводите на административния орган, че не навсякъде обстановката в страна се

доближава до разбирането за въоръжен конфликт. Оспорващият счита, че в обжалваното решение превратно е тълкувана практиката на СЕС и по-конкретно решението по дело С-465/07, където детайлно е развита доктрината за наличието на въоръжен конфликт и опасностите за цивилното население в контекста на тълкуването на разпоредбата на чл. 15, б. в) от Директива 2011/95. Моли се решението да бъде отменено, а преписката да бъде върната за повторно разглеждане на компетентния орган и произнасяне по молбата за предоставяне на международна закрила.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се яви лично. Той и назначеният му по реда на ЗПП процесуален представител, адвокат Т. поддържат жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрист Г. оспорва жалбата. Представя допълнителни съображения в писмен вид.

Представителят на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП 6841/29.07.2024 г. до Държавната агенция за бежанците Ф. Х. М., е поискал предоставяне на международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП 6841/29.07.2024 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗУБ.

На 13.08.2024 г. с Ф. Х. М. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол.

Оспорващият твърди, че е напуснал нелегално С. през май 2024 г. и през Турция, с помощта на трафиканти е пристигнал в България отново нелегално.

До напускането си на С. е живял в [населено място], провинция А.. Градът се е намирал под контрола на правителството. В самия град е било спокойно, но в околностите постоянно е имало въоръжени сблъсъци, между правителствените сили, кюрдите и въоръжената опозиция от Д. Ал Нусра. В града няма вода, ток има по два часа на ден. Оспорващият се опасява, че ще бъде принуден да служи в армията на режима и ще бъде убит.

Като причина да напусне страната си на произход, Ф. Х. М. сочи изключително лошото положение там – липса на храна, вода, ток и непрекъснатите сражения между различните въоръжени групировки. До началото на войната имал цветарски магазин и живеел спокойно. След началото на войната е загубил всичко. В С. хората живеят много лошо. Не се знае кой и къде управлява. Няма храна и основни неща.

Видно от писмо № М - 14243 от 10.09.2024 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на Ф. Х. М., в случай, че същият отговаря на условията по ЗУБ.

Видно от становище № УП 6841/29.10.2024 г. на младши експерт при РПЦ – О. купел, изготвено до председателя на ДАБ, е предложено на Ф. Х. М. да се откаже предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за

предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото са приети справки № ЦУ-1852/27.08.2024 г., № МД-02-155/20.12.2024 г. и № МД-02-20/14.01.2025 г., изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно настоящата обществена и политическа ситуация С. и по-конкретно в района на А..

Ответникът е представил и справка, видно от която от 01.07.2023 г. до 30.11.2024 г. на общо 7279 граждани на С. е предоставена международна закрила.

По време на проведеното по делото открито заседание Ф. Х. М. изложи самостоятелно бежанската си история.

Той посочи, че е живял преди да напусне С. в [населено място]. Напуснал е страната през юли 2024 г.В [населено място] са останали родителите му. Бившата му жена и децата му живеят близо до града и в момента. Причината, за да напусне С. през юли месец 2024 г., бяха множеството бомбардировки. Той е бил наранен и това е станало през 2021 г. Когато е напуснал Х., имало въоръжени сблъсъци между силите на режима и най-различни групировки, на кюрди, туркмени и свободната армия. В момента поддържа връзка с децата си и родителите си. В момента Х. е под управлението на новото правителство, но там няма електричество, няма вода, няма работа и често пъти дори и да има понякога ток, то е за много кратко време – положението е много тежко. Няма сигурност и спокойствие в С., непрекъснато има военни сблъсъци. В страната също също така инфраструктурата е разрушена. Там един човек може да убие друг заради 100 долара или 200 долара. Липсата на електричество, вода и всички други условия не дава възможност, дори и да иска човек да развие някаква дейност. В С. съществуват много етнически групировки, които се противопоставят едни на други. Оспорващият е имал цветарски магазин, който се намирал в квартал, населен с християни и арменци, но сега всичко е разрушено.

Като доказателство по делото беше прието становище на ВКБООН относно връщането на лица, напуснали С. и поискали предоставяне на международна закрила.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на Ф. Х. М. на 25.11.2024 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 29.11.2024 г. (вх. № УП 6841), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че Ф. Х. М. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Председателя на ДАБ е направил извод, че обстановката в С. дава възможност на търсещия закрила да се установи там, защото в страната, няма вътрешен или международен въоръжен конфликт, заради който той може да бъде изложен на реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Няма данни, че той може да бъде изложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Вземайки предвид събраните гласни и писмени доказателства и при съобразяване с наведените от страните доводи, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от Ф. Х. М. доводи, касаещи търсенето от него право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият има основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. При проведеното интервю, не са релевирани доводи и не ангажирани доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че не е имал проблеми с официалните власти или с представители на кюрдската общност, които на практика управляват района, в който той е живял. Изразява единствено опасения, че може да бъде евентуално мобилизиран при завръщането му в С., за да служи в армията, което не е основание за предоставяне на статут на бежанец. Изложеното мотивира съдът да приеме, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

По отношение на отказа за предоставяне на хуманитарен статут, съдът след обсъждане на събраните в хода на административното и съдебното производство доказателства, намира следното.

Предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут са дефинитивно изброени в чл. 9, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ и чл. 15, т. а-в от Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила.

За да се установи наличието на тези предпоставки е необходимо да бъде събрана и обсъдена надеждна информация за страната на произход на търсещия закрила.

Видно от представената от ответника справка № МД-02-155/20.12.2024 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ на базата на насоките за С., изготвени от Агенцията на Европейския съюз за убежището, през годините на конфликта, контролът върху различни части на провинция А. се колебае между правителството на С. и антиправителствени въоръжени групировки, като международните актьори също имат ключова роля. През последните години губернаторството на А. остава разделено на зони, контролирани от въоръжени групировки и от правителството на страната, както и зони, контролирани от кюрдските въоръжени групировки SDF/ YPG. Констатирано е присъствието на клетки на Ислямска държава в провинцията.

Продължителното напрежение в северната част на А. продължава, особено във фронтовите зони, като се съобщава за въздушни удари, ракетен обстрел през фронтовите линии, обстрели и ограничени сблъсъци. Безразборните атаки от правителствените и руските сили срещу цивилни в западно А. продължават през 2022 г. Между юли и декември 2022 г. 20 въздушни и наземни атаки са извършени от проправителствените сили в западно А. и Идлиб. Съобщава се, че обстрелът от правителствените сили също е продължил през 2022 г. в западен А.. В средата на 2023 г. силите на правителството и свързаните с тях милиции атакуват северозапада по-често, включително цивилни райони в провинция А., причинявайки цивилни

жертви. Междувременно радикалната джихадистка групировка "Х. Т. аш Ш." влиза в сблъсък със силите на правителството в северната част на А. и атакува техните позиции в провинцията. Съобщава се също за спорадични враждебни действия, сред милиции, свързани с правителството, довели до жертви сред цивилни, включително деца. Сблъсъци между силите на радикалната джихадистка групировка "Х. Т. аш Ш." и правителството в С. С., включително в западно А., са докладвани през август и септември 2023 г.

Правителството на С. и руските сили са използвали интензивен обстрел по земята и въздушни удари, докато според съобщенията радикалната джихадистка групировка "Х. Т. аш Ш." и съюзнически групи са отговорили с артилерийски удари и удари с дроне, включително в [населено място]. Целеви въздушни удари срещу летищата в А. се извършват редовно. Съобщава се, че ударите са насочени към цивилни райони в А., Ал-Б., А. и други райони в северните селски райони на А.. Израелски въздушни удари бяха нанесени и в провинция А., като няколко пъти бяха насочени срещу летище А..

Турция продължава периодично да атакува силите на SDF и да нанася артилерийски удари и удари с дроне по държани от кюрдите позиции в провинцията, като Кобане и Т. Р. през ноември 2022 г. или след като позиции от турската страна на границата бяха атакувани през юни 2023 г. Региони М. и Т. Р.. Съобщава се и за въздушни удари, „насочени към превозни средства, постове, различни позиции и гражданска инфраструктура“.

Налице са данни за въздушни удари и взаимно обстрелване в гъсто населени райони като А. ал-Араб (Кобане). През септември 2023 г. удари с дроне, приписвани на Турция, убиват членове на Сирийските демократични сили (SDF), докато през октомври 2023 г., след атака на П. в А., Турция провежда кампания от удари с дроне, които ударят повече от 150 места, включително провинция А..

Съобщава се за вътрешни боеве между различни въоръжени групи, борещи се срещу правителството, в Северно А. през периода 2022 г. – 2023 г., които са станали причина за цивилни жертви. Тези вътрешни борби са накарали радикалната джихадистка групировка "Х. Т. аш Ш." да започне въоръжена операция в северната провинция А. и временно да превземе [населено място], който преди това беше контролиран от силите на SNA. Тогава се съобщава, че Турция е разположила сили в района, за да сложи край на сблъсъците. Съобщава се, че ИДИЛ е извършила редица атаки в провинцията. А. регистрира най-голям брой инциденти със сигурността от всички провинции. ACLED информира за 2 735 инцидента със сигурността (средно 53 инцидента със сигурността на седмица) в провинция А. в периода от 1 август 2022 г. до 28 юли 2023 г. От докладваните инциденти, от които 551 са кодирани като „битки“, 1 717 като „експлозии/ дистанционно насилие“ и 467 като „насилие срещу цивилни“. В периода 1 август - 30 ноември 2023 г. 1 077 от 4 381 инцидента; със сигурността, докладвани в С., са станали в А.. Това представлява средно 62 инцидента със сигурността на седмица.

А. е най-засегнатата сирийска губерния от гледна точка на цивилни жертви през 2022 г. Освен това от 2012 г. насам А. постоянно е една от петте най-опасни сирийски провинции за цивилни. Между август 2022 г. и юли 2023 г. са документирани 156 цивилни смъртни случая. През август — ноември 2023 г. са регистрирани 54 цивилни смъртни случая.

Към май 2022 г. е имало 1 267 887 вътрешно разселени лица в провинция А..

Съобщава се, че военни действия, военни операции на HTS, въздушни удари и взаимен обстрел след започването на операция Claw-Sword от Турция в северните селски райони на А. са довели до принудително разселване.

Масово унищожаване на инфраструктурата в провинция А. е документирано в резултат на продължаващия конфликт. Училища, болници и пазари в провинция А. са повредени в резултат на продължаващия конфликт. През май 2023 г., че в резултат на сирийския конфликт 14 % от жилищните имоти са станали необитаеми в провинция А.. Провинцията е с най-висок процент на някаква форма на експлозивно замърсяване и сред провинциите, където замърсяването от неексплодирани боеприпаси представлява особено голям проблем за сигурността. 26 % от всички смъртни случаи, свързани с противопехотни мини, документираны в С. между март 2011 г. и началото на април 2023 г., са регистрирани в провинция А..

Разглеждайки показателите, може да се заключи, че в губернаторството на А. безразборното насилие достига толкова високо ниво, че има сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато в губернаторството, би могло, единствено поради присъствието си на тази територия, да бъде изправено пред реален риск да бъде подложено на сериозната заплаха, посочена в член 15, буква в) от Квалификационната директива

Към момента на приключване на устните състезания, не беше представена по-актуална справка за ситуацията в област А., поради което съдът намира, че следва да вземе предвид именно ситуацията в тази област на С., изложена в цитираната справка.

От друга страна ситуацията в С. е коренно променена след 01.12.2024 г. Общозвестен е факта, че след мълниеносното напредване на радикалната джихадистка групировка "Х. Т. аш Ш.", започнало на 27.11.2024 г., президентът на страната Б. А. бяга от С. и управлението беше поето от представители на групировката.

Видно от приетата по делото справка № МД-02-20/14.01.2025 г., на 19 декември 2024 г. специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С. ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има нов социален договор за всички сирийци.

Хуманитарната реакция в С. също ще трябва да се адаптира в хода на все още бързо променящите се условия в резултат на смяната на режима. ООН и нейните партньори започват възстановяването на някои ключови съоръжения, като болници и пътища, в по-стабилните райони, а като цяло над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна подкрепа.

Според изложеното в справката, са налице съобщения за въоръжени действия на североизток, въпреки че ситуацията със сигурността в големи градове като Д. и А. се стабилизира. Групировката "Ислямска държава" (ИД) продължава да бъде настояща заплаха в страната и че израелските въздушни удари се повтарят през седмиците след заминаването на А.. Тези атаки нарушават суверенитета и териториалната цялост на С. и те трябва да прекратят незабавно.

ВКБООН посочва, че в периода 8-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29

декември 2024 г.) приблизително И 9 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%). Турция съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам.

В справката е отразено, че преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията.

На 8 януари 2025 г. специалният пратеник на ООН за С. заявява, че докато ситуацията със сигурността в някои региони се подобрява, безредиците продължават в крайбрежните региони, Х. и Х.. Въоръжени групи, включително терористичната мрежа на "Ислямска държава" (ИД) - и над 60 групи с противоречиви цели - също представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С.. Специалният пратеник съобщава за конфликта между Сирийската национална армия (SNA) и Сирийските демократични сили (SDF), както и за нарушенията на И.. Хуманитарната ситуация също остава сложна: почти 15 милиона сирийци се нуждаят от здравни грижи, 13 милиона са засегнати от остра продоволствена несигурност, а над 620 000 са вътрешно разселени. Щетите, причинени на язовира "Тишрин", ограничават доставките на вода и електричество за повече от 400 000 души.

В края на справката е посочено, че тя е изготвена в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището за изготвяне на информация за страните на произход“ (2023 г.) и е съставена изцяло на базата на внимателен преглед на публично достъпни външни източници на информация, като всички използвани източници и уебсайта, на който са публикувани, са посочени в бележка под линия на съответното място в документа.

Съдът констатира, че на всяка страница като линкове в бележки под черта са отразени източниците, използвани при съставянето ѝ.

При проследяването на един от посочените линкове: <https://www.ecoi.net/en/countries/syrian-arab-republic/featured-topics/information-collection-on-developments-regarding-the-fall-of-president-assad/> (бележка 8 под черта, стр. 5 на справката), установи, че цитираната от този източник информация е непълна и цитирана избирано.

В източника е отразено още, че ООН съобщава, че военните действия и несигурността продължават в провинциите А., Х., Х., Л., Т., Д.-ез-Зор и К. през седмицата след 23 декември. Поради напрегнатата ситуация със сигурността хуманитарните операции са преустановени в няколко района към 30 декември. През ноември около два милиона души в цяла С. са получили хранителна помощ под различни форми. Нестабилната ситуация със сигурността в селските райони на Х., К., Л. и Т. засегна способността на децата да посещават училище.

В същия източник има препратка към съобщение на ВКБООН

(<https://www.unhcr.org/news/stories/what-do-recent-events-syria-mean-syrian-refugees>), което е цитирано в справката. В това съобщение е посочено още, че от началото на офанзивата на 27 ноември приблизително 1 милион души са били наскоро разселени от райони, включително провинциите А., Х., Х. и Идлиб. За повече от всеки петима от тях, това е най-малко вторият път, когато са били разселени. Освен това между края на септември и края на ноември С. е приела повече от половин милион души, бягащи от израелските въздушни удари в съседен Л.. Около 60 процента са завръщащи се сирийци, а останалите са ливанци. Милиони сирийци все още се опитват да разберат какво означават драматичните събития през последните седмици за тях и за семействата им. Те следят развитието от близо, за да установят дали трансформацията на властта ще протече мирно и дали ще бъдат спазвани правата им, което би им позволило да се завърнат в страната си.

Цитираните източници, представени от административния орган, безспорно отразяват новонастъпили след издаването на оспорения акт обстоятелства и факти от значение за делото, установяването, на които следва да се прецени към момента на приключване на устните състезания, съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК.

Анализът на цитираната информация, мотивира съда да приеме, че в настоящия момент в С., се наблюдават намерения за започване на помирителни процеси, но все още няма сигурни данни, че продължилия десетилетие конфликт, ще бъде разрешен в близко бъдеще. Това се отнася най-вече за североизточните части на С., включително контролираните от SDF, където има данни за сблъсъци между тях и силите на управляващите джихадисти. Ситуацията, включително в провинция А. продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната.

Вземайки предвид, информацията, съдържаща се в цитираната справка, както и актуалните данни за ситуацията в С., съдът намира, че към настоящия момент по отношение на С. М. А. са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, б. в) от Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на хуманитарен статут.

Административният орган не е представил конкретна информация за коренна промяна на положението в провинция А., от където произхожда търсещия закрила. От описаните по-горе източници на информация, може да се направи заключението, че ситуацията там се характеризира с висока степен на насилие. Въоръжените конфликти между различните групировки са почти ежедневни както преди 27.11.2024 г., така и след това. При тези сблъсъци се създава опасност за живота на цивилното население, неучастващо в тях, към което безусловно принадлежи и оспорващия Ф. Х. М..

Следва да се отбележи, че информацията за ситуацията в А. се потвърждава и от обясненията на оспорващия, дадени както по време на проведеното в ДАБ интервю, така и пред настоящия съдебен състав. Според него, на мястото, където е живял, е имало сблъсъци между курдите и други въоръжени групировки, както и вътрешни въоръжение конфликти между самите въоръжени групировки. Всички се биели са се помежду си. От

родителите си той е научил, че конфликтите продължават.

Изложеното мотивира съда да приеме, че Ф. Х. М. е бил принуден да напусне страната си на произход, защото там е бил изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу живота му при наличието на съществуващ въоръжен конфликт. Завръщането му в С. в този момент не е безопасно и би застрашило здравето и живота му като цивилно лице, поради което на същия следва да бъде предоставен хуманитарен статут.

Допълнителни аргументи в подкрепа на направените изводи се откриват и в приетото по делото без оспорване становище на ВКБООН, относно връщането на сирийски граждани в страната им на произход.

В него се посочва, че към настоящия момент, С. продължава да е засегната нападения и насилие в някои части на страната и от широкомащабно вътрешно разселване, от взривни военни остатъци, от опустошена икономика и мащабна хуманитарна криза, като още преди последните събития над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна помощ. Същевременно, страната претърпява огромна разруха и щети на домове, критична инфраструктура и земеделски земи. ВКБООН продължава да призовава държавите да не връщат принудително, в която и да е част на С. нито сирийски граждани, нито лица с предишно обичайно местоживееие в С., включително палестинци, които са пребивавали преди това в С..

ВКБООН продължава да призовава всички държави да позволят на бягащите от С. цивилни граждани достъп до своите територии , да гарантират правото им на убежище и да спазват принципа за забрана на връщането (non-refoulement). Въпреки че рисковете, свързани с преследването от предишното правителство, вече не съществуват, други рискове могат да продължат или да се увеличат. С оглед на бързо променящата се ситуация в С., ВКБООН в момента не е в състояние да предостави подробни насоки на лицата, вземащи решения за пред оставяне на убежище, относно международната закрила на гражданите на С.. С оглед на настоящата несигурност в С., ВКБООН призовава държавите, предоставящ и убежище, да спрат издаването отрицателни решения за молби за международна закрила от сирийски граждани или лица без гражданство, с предишно обичайно местоживееие в С.. Преустановяването на издаването на отрицателни решения следва да остане в сила докато ситуацията в С. не се стабилизира и не бъде налична надеждна информация за сигурността на правата на човека, която да позволи пълна оценка на необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на отделни лица.

Съдът намира, че следва да вземе предвид и цитираната в жалбата най-нова практика на СЕС, съгласно решение по дело C-406/22. В решението си СЕС, отговаряйки на втория поставен от запитващата юрисдикция въпрос, а именно, трябва ли членове 36 и 37 от Директива 2013/32 да се тълкуват в смисъл, че не позволяват държава членка да определи трета държава като сигурна страна на произход само частично, с определени териториални изключения, за които не се прилага презумпцията, че такава част от държавата е сигурна за кандидата, а ако държава членка определи дадена държава като сигурна с такива териториални изключения, то за целите на Директивата дадената държава изцяло не може да се счита за сигурна страна

на произход, е направил тълкуване на чл. 37 от цитираната Директива. В т. 70-71 от мотивите на решението, СЕС посочва, че в това отношение тълкуване на член 37 от Директива 2013/32 в смисъл, че позволява определяне на трети страни като сигурни страни на произход, с изключение на някои части от територията им, би довело до разширяване на приложното поле на този специален режим за разглеждане. Тъй като такова тълкуване не намира никаква подкрепа в текста на член 37, нито, по-общо, в тази директивата, признаването на такава възможност не би било в съответствие със строгото тълкуване, на което трябва да бъдат подлагани разпоредбите с дерогационен характер (в този смисъл вж. решения от 5 март 2015 г., Комисия/Л., C-502/13, EU:C:2015:143, т. 61, и от 8 февруари 2024 г., Bundesrepublik Deutschland (Допустимост на последваща молба), C-216/22, EU:C:2024:122, т. 35 и цитираната съдебна практика). На трето място, тълкуването в смисъл, че член 37 от Директива 2013/32 не позволява на държавите членки да определят трета страна като сигурна страна на произход, с изключение на някои части от територията ѝ, се потвърждава от генезиса на този член. В това отношение следва да се отбележи, че преди влизането в сила на Директива 2013/32 възможността трети страни да се определят като сигурни страни на произход за целите на разглеждане на молбите за международна закрила е предоставена на държавите членки с Директива 2005/85, по-специално в член 30 от нея.

С оглед на гореизложените съображения, СЕС счита, че на втория въпрос следва да се отговори, че член 37 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможност трета страна да бъде определена като сигурна страна на произход, когато някои части от територията ѝ не отговарят на материалноправните условия за такова определяне, посочени в приложение I към тази директива.

Т.е. в разглеждания казус следва да се приеме, че дори някои части на С. да бъдат определени като сигурни, връщането на търсещи закрила, в тези части, не може да бъде осъществено, защото в други части на страната, съществуват заплахи за живота на цивилното население, поради продължаващите въоръжени конфликти.

За пълнота настоящият съдебен състав намира, че следва да отбележи, че оспореното решение е постановено в противоречие с прогласените в чл. 13 от АПК, принципи на последователност и предвидимост, а именно, че административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. В разглеждания казус, ответникът е следвало да изложи ясни и точни мотиви, защо след като през последната година и половина на общо 7279 граждани на С. е предоставена международна закрила, при липса на коренно променена ситуация в страната, на Ф. Х. М. е отказано предоставянето на такава.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена, в частта, в която се оспорва решението за отказ за предоставяне на хуманитарен статут.

Делото е необходимо да се върне като преписка на Председателя на ДАБ за

постановяване на ново решение, по направеното от Ф. Х. М. искане за предоставяне на хуманитарен статут. Административният орган, съблюдавайки изложените по-горе мотиви, следва да вземе предвид установените данни за наличие на предпоставките по чл. 15, б. в) от Директива 2011/95/ЕС, за страната на произход на търсещия закрила.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Ф. Х. М., гражданин на С. срещу Решение № 11657/08.11.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец.

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. Х. М., гражданин на Решение № 11657/08.11.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която му е отказано предоставяне хуманитарен статут.

ВРЪЩА делото в тази му част, като преписка на Председателя на ДАБ за ново произнасяне, при спазването на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.